

Evanghelia după Ioan

Cuvântul s-a făcut trup...

7

Grupuri de ucenicie
Biserica Baptistă “Harul”
Titan-București
mai, 2010

Lecția 26

Cuvinte de mângâiere și venirea Mângâietorului Ioan 16:1-33

La început era Cuvântul

Pe măsură ce se apropia de grădina Ghețimani cu ucenicii Săi, Isus știa că mai are foarte puțin timp în care poate să-i mai încurajeze, să le mai spună cuvinte de mângâiere, pentru ca ei să poată trece cu bine peste evenimentele ce urmau să se întâmple. Le-a spus o mulțime de lucruri în camera de sus, a continuat să le spună alte lucruri străbătând Muntele măslinilor și apoi, de asemenea în grădina Ghețimani continuă să le spună o sumednie de lucruri. De ce acest bombardament de cuvinte, încurajări și îndrumări?

Observă în pasajul din Ioan 16:1-6, în ce versete apare expresia-cheie „v-am spus aceste lucruri...”

Care sunt motivele, conform acestor versete, pentru care Isus le spune „aceste lucruri”?

Corelează cu ce zice Isus în:

Ioan 14:25 _____

Ioan 14:29 _____

Ioan 15:11 _____

Ioan 16:33 _____

Ce concluzie tragi din toate aceste versete?

Ioan 16:1. *V-am spus aceste lucruri, pentru ca ele să nu fie pentru voi un prilej de cădere. 2. Au să vă dea afară din sinagogi: ba încă, va veni vremea când, oricine vă va ucide să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu. 3. Și se vor purta astfel cu voi, pentru că n-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine. 4. V-am spus aceste lucruri, pentru ca, atunci când le va veni ceasul să se împlinescă, să vă aduceți aminte că vi le-am spus. Nu vi le-am spus de la început, pentru că eram cu voi. 5. Acum Mă duc la Cel ce M-a trimis; și nimeni din voi nu Mă întreabă: „Unde Te duci?” 6. Dar, pentru că v-am spus aceste lucruri, întristarea v-a umplut inima.*

Interpretează în lumina acestor versete care sunt motivele pentru care Isus le spune ucenicilor „aceste lucruri”? Scrie o frază care să cuprindă toate aceste motive care reies din versetele de mai sus.

Cum se **aplică** adevărul acesta în viața ta? Câte lucruri ți-a spus Isus prin Cuvântul Său, Biblia? De ce crezi că ni le-a lăsat scrise? Care din scopurile pe care le-a avut Isus cu ucenicii când le-a spus aceste lucruri, crezi că sunt valabile și pentru tine?

Notează și împărtășește apoi grupului situații în care ți-ai adus aminte cuvintele lui Isus și acestea te-au ajutat să nu cazi în vremuri grele, ți-au întărit credința, ți-au adus bucurie sau pace în necazuri.

Discutați despre persoane care au împlinit față de creștini Ioan 16:2, 3; persoane din Noul Testament sau din istoria Bisericii până azi.

Dacă în pasajul anterior verbul „a spune” este întâlnit de mai multe ori la timpul trecut („v-am spus”), în acest al doilea paragraf „a spune” este la prezent („vă spun”). Cu alte cuvinte, Isus le reamintește mai întâi ucenicilor ce le-a spus și mai ales de ce le-a spus ce le-a spus, iar acum le transmite în prezent unul dintre cele mai importante adevăruri.

Sancta simplicitas!
Acestea sunt cuvintele celebre cu care a murit pe buze prereformatorul Jan Hus, fiind ars pe rug de către Biserica Catolică în 1415, pentru că predica evanghelia și îi învăța pe oameni că doar Isus Hristos poate fi mediator între Dumnezeu și oameni. Jan Hus a rostit aceste cuvinte văzând de pe rug cum o femeie bătrână venea cu un braț de lemne să le pună pe rug, crezând că face o slujbă pentru Dumnezeu (cf. Ioan 16:2) întețind focul în care pieria omul lui Dumnezeu. Ea era sigură că omul acela de pe rug era dușmanul lui Dumnezeu. *Sfânta simplicitate!*, a exclamat Hus și a fost mistuit de flăcări.

Observă, în Ioan 16:7-15, *despre cine* vorbește Isus, *cum* Îl numește, *ce* slujbă va avea pe pământ când va veni? Care va fi slujba Acestuia pentru lume (v. 8-11)? Dar pentru ucenicii lui Isus (v. 13-15)?

La început era Cuvântul

Ioan 16:7. *Totuși, vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite. 8. Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. 9. În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine; 10. în ce privește neprihănirea: fiindcă Mă duc la Tatăl și nu Mă veți mai vedea; 11. în ce privește judecata: fiindcă stăpânitorul lumii acesteia este judecat. 12. Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta. 13. Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare. 14. El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi. 15. Tot ce are Tatăl este al Meu; de aceea am zis că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi.*

Corelează cu alte pasaje din Ioan în care Isus vorbește despre venirea Duhului Sfânt.

Dacă **interpretăm** corect învățătura Domnului Isus despre Duhul Sfânt doar din Evanghelia după Ioan, putem ajunge la următoarele concluzii:

- Dumnezeu este Duh, Spirit (Ioan 4:24), iar închinarea noastră trebuie să fie spirituală, interioară, dincolo de aspectul formal, exterior.
- Duhul Sfânt este Dumnezeu (Ioan 14:16) **alt Mângâietor...** în greacă pentru *altul* există două cuvinte: un cuvânt care înseamnă *altul de același fel* și alt cuvânt, care înseamnă *altul diferit*. Aici în Ioan 14:16 este folosit *altul de același fel*, adică de același fel cu persoana lui Isus, adică de natură divină.
- Duhul Sfânt va fi dat celor ce cred în Isus și îi va umple cu o putere interioară care se va revărsa și spre alții. (Ioan 7:38-39)
- Duhul Sfânt, Mângâietorul, va fi o prezență permanentă în și cu cei credincioși. (Ioan 14:16, 17)
- Duhul Sfânt este Duhul adevărului, care ne va aduce aminte adevărurile lui Dumnezeu, ne va învăța să deosebim adevărul de minciună. (Ioan 14:17, 26)
- Duhul Sfânt vine de la Tatăl și mărturisește despre Fiul. (Ioan 15:26)

- Duhul Sfânt a coborât cu o misiune specială, doar după ce Isus și-a încheiat misiunea Lui pe pământ și s-a înălțat la cer. (Ioan 16:7)
- Duhul Sfânt are o triplă misiune în lume (Ioan 16:8, 13, 14): **față de lume**, s-o convingă în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata; **față de ucenicii lui Isus**, să-i călăuzească în adevăr și să le descopere lucrurile viitoare; **față de Domnul Isus**, să-L proslăvească.

La început era Cuvântul Ioan 16:16. *Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea; apoi iarăși peste puțină vreme, Mă veți vedea, pentru că Mă duc la Tatăl.* 17. *La auzul acestor vorbe, unii din ucenicii Lui au zis între ei: „Ce înseamnă cuvintele acestea: „Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea;” și: „Apoi iarăși peste puțină vreme Mă veți vedea?” Și: „Pentru că Mă duc la Tatăl?”* 18. *Ei ziceau deci: „Ce înseamnă aceasta: „Peste puțină vreme?” Nu știm ce vrea să spună.”* 19. *Isus a cunoscut că voiau să-L întrebe și le-a zis: „Vă întrebați între voi ce înseamnă cuvintele: „Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea;” și: „Apoi iarăși peste puțină vreme, Mă veți vedea?”* 20. *Adevărat, adevărat vă spun că, voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura; vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.* 21. *Femeia, când este în durerile nașterii, se întristează, pentru că i-a sosit ceasul; dar după ce a născut pruncul, nu-și mai aduce aminte de suferință, de bucurie că s-a născut un om pe lume.* 22. *Tot așa și voi: acum sunteți plini de întristare; dar Eu vă voi vedea iarăși, inima vi se va bucura, și nimeni nu vă va răpi bucuria voastră.*

Cum se aplică aceste adevăruri în viața ta?

Discutați despre lucrarea Duhului Sfânt în viața voastră. Cum v-a convins Duhul Sfânt înainte de convertire în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata? Cum vă călăuzește Duhul Sfânt în viața creștină? Cum vă descoperă Duhul Sfânt adevărurile lui Dumnezeu? Cum Îl proslăvește Duhul Sfânt pe Isus astăzi?

Citește Ioan 16:16-22.

Scrieți întrebări de **observație** pentru răspunsurile pe care le aveți deja date mai jos.

(v. 16)

Peste puțină vreme.

(v. 16-19)

De șapte ori.

(v. 20)

Voi (ucenicii) și lumea.

Veți plânge, se va bucura.

Se va preface în bucurie.

_____ (v. 21)

Femeia în durerile nașterii.

_____ (v. 22)

Revederea lui Isus.

Cum **interpretezi** expresia „peste puțină vreme”? Ce a însemnat ea pentru ucenici în acea situație? Ce înseamnă pentru noi astăzi? **Corelează** cu Evrei 10:37, 38.

Observații și aplicații

„Peste puțină vreme” este mai mult decât o expresie, este factorul care de multe ori face diferența între credincioși și necredincioși, între credincioșii puternici și cei slabi, între cei maturi și cei imaturi. Cum faci față perioadei relativ scurte de timp dintre întristare și bucurie, dintre venirea necazului și rezolvarea necazului? Cum faci față travaliului care dă naștere bucuriei? Comparativ cu perioada de sarcină și mai ales cu viața pe care o va trăi copilul care se naște, travaliul reprezintă „puțină vreme”, dar dureroasă. Ucenicii fuseseră cu Isus mai bine de trei ani, iar după înviere urmau să se bucure de El înviat o veșnicie întreagă. Însă, între cei trei ani de pe pământ și veșnicia cu El înviat era o punte de trecut: două-trei zile fără Isus. Pentru ucenicii de atunci „peste puțină vreme” a însemnat peste 2-3 zile, pentru biserica lui Hristos poate să însemne peste 2-3000 de ani. Dar să nu uităm că la Domnul o mie de ani sunt ca o zi și o zi ca o mie de ani!

Ce vă răpește bucuria cel mai adesea?

Ce vă poate da speranță în acea perioadă, „puțină vreme”, care vă desparte de o mare bucurie?

Citește cu atenție Ioan 16:23-28.

Ce îi îndeamnă Isus pe ucenici să facă în „ziua aceea”, după ce El va fi fost proslăvit prin înviere? (v. 23, 24, 26, 27)

Cui trebuie să ceară?

Cum ar trebui să ceară?

De ce le va da Tatăl ce au cerut?

Care sunt cele două călătorii pe care le-a avut de făcut Isus în misiunea Lui? (v. 28)

Care crezi că a fost scopul primei călătorii? Dar al celei de-a doua?

Ce legătură este între venirea/plecarea Domnului Isus și ascultarea rugăciunilor noastre de către Tatăl?

De ce unii creștini nu cer de la Tatăl ceea ce au nevoie?

De ce unii creștini cer, dar nu primesc?

Împărtășește grupului o rugăciune ascultată, la care ai primit răspuns foarte concret.

La început era Cuvântul

Ioan 16:23. *În ziua aceea, nu Mă veți mai întreba de nimic. Adevărat, adevărat, vă spun că, orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da. 24. Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu: cereți și veți căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină. 25. V-am spus aceste lucruri în pilde. Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci vă voi vorbi deslușit despre Tatăl. 26. În ziua aceea, veți cere în Numele Meu și nu vă zic că voi ruga pe Tatăl pentru voi. 27. Căci Tatăl însuși vă iubește, pentru că M-ați iubit și ați crezut că am ieșit de la Dumnezeu. 28. Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; acum las lumea și Mă duc la Tatăl.”*

Citește Ioan 16:29-33.

În ultimul paragraf din Ioan 16, evanghelistul rezumă ultimul dialog dintre Isus și ucenici înainte de arestarea Sa.

Ce zic ucenicii?

Ce credeau ei?

Ce le răspunde Isus?

Care sunt ultimele cuvinte ale lui Isus către ucenici? (v. 33)

Memorează aceste cuvinte memorabile. Erau ultimele cuvinte ale Mântuitorului adresate ucenicilor. Cuvinte care puteau să le dea pace și curaj, dacă ar fi luat aminte la ele.

Concluzie

Sumarizați învățăturile din Ioan 16 folosind cuvintele-cheie: cuvintele Domnului Isus, Duhul Sfânt, bucurie, puțină vreme, rugăciune, pace, îndrăzneală.

La început era Cuvântul

Ioan 16:29. *Ucenicii Săi I-au zis: „Iată că acum vorbești deslușit și nu spui nici o pildă. 30. Acum cunoaștem că știi toate lucrurile și n-ai nevoie să Te întrebe cineva; de aceea credem că ai ieșit de la Dumnezeu.” 31. „Acum credeți?” le-a răspuns Isus. 32. „Iată că vine ceasul, și a și venit, când veți fi risipiți fiecare la ale lui; și pe Mine Mă veți lăsa singur; dar nu sunt singur; căci Tatăl este cu Mine. 33. V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.”*

Versetul de memorat

Scrie și memorează Ioan 16:33.

Cuvântul s-a făcut trup

În ce măsură te ajută promisiunile lui Isus să treci prin necazuri? Dacă nu prea te ajută de ce crezi că se întâmplă asta? Revaluează-ți încrederea în Cuvântul lui Dumnezeu. Cum experimentezi lucrarea Duhului Sfânt în viața ta; lucrarea de călăuzire, de descoperire, de învățare, de mustrare? Verifică dacă fiecare domeniu din viața ta este predat sub controlul Duhului Sfânt.

Observații și aplicații

Rugăciunea de mijlocire Ioan 17:1-26

După ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer și a zis: „Tată... După ce a încheiat discuțiile cu ucenicii Săi, după ce le-a spus tot ce trebuia să le spună pentru a-i ajuta să treacă cu bine prin tunelul întunecos al celor trei zile fără El, Isus își îndreaptă ochii în sus spre Tatăl Său și se roagă. Se roagă Tatălui în prezența ucenicilor. Faptul că Ioan a putut scrie această rugăciune după zeci de ani, demonstrează, pe de-o parte, că el a fost acolo când s-a rugat Isus și, pe de altă parte, că Duhul Sfânt a făcut exact ceea ce spusese Isus că va face, și anume, le-a adus aminte ucenicilor ceea ce a spus Isus. Domnul Isus și-a început lucrarea cu patru zeci de zile de post și rugăciune, s-a rugat deseori în timpul lucrării Sale și Și-a încheiat lucrarea cu această rugăciune. În această rugăciune Isus declară încheiată lucrarea de vestire a Evangheliei și de predare a ștafetei în mâinile ucenicilor Lui.

Putem împărți rugăciunea Domnului Isus în patru părți: introducerea (v. 1-3), darea de socoteală la încheierea lucrării (v. 4-8), mijlocirea pentru ucenicii din prima generație (v. 9-19), mijlocirea pentru ucenicii din generațiile viitoare (v. 20-24) și încheierea (v. 25-26).

Citește cu atenție Ioan 17:1-3.

Cum își începe Isus rugăciunea?

La început era Cuvântul
Ioan 17:1 *După ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer și a zis: „Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine, 2. după cum I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică tuturor acelorora, pe care I i-ai dat Tu. 3. Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.*

Corelează cu începutul rugăciunii *Tatăl nostru* (Matei 6:9, 10) și cu rugăciunile lui Pavel din Noul Testament.

Ce înveți despre modul în care ar trebui să începi o rugăciune? Cum nu ar trebui să înceapă o rugăciune?

La început era Cuvântul

Citește cu atenție Ioan 17:4-7.

Care sunt lucrările pentru care Isus dă socoteală în rugăciunea Sa, spunând că le-a îndeplinit cum i-a cerut Tatăl?

Corelează cu darea de socoteală a lui Pavel din Faptele Apostolilor 20:17-36 și din 2 Timotei 4:6-8.

Ioan 17:4 *Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea, pe care Mi-ai dat-o s-o fac. 5. Și acum, Tată, proslăvește-Mă la Tine. Însoți cu slava, pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea. 6. Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor, pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau și Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit Cuvântul Tău. 7. Acum au cunoscut că tot ce Mi-ai dat Tu, vine de la Tine. 8. Căci le-am dat cuvintele, pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M-ai trimis.*

Scrie ce înveți despre a da socoteală pentru lucrarea pe care o faci înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor?

La început era Cuvântul

În fața cui dai socoteală pentru lucrarea ta și cum o faci?

Discutați despre ce înseamnă să dai socoteală, despre beneficii și riscuri.

Citește cu atenție Ioan 17:9-19.

Notează care sunt cererile specifice pe care Isus le face la Tatăl pentru ucenicii Săi?

Ioan 17:9 *Pentru ei Mă rog. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia, pe care Mi i-ai dat Tu; pentru că sunt ai Tăi: 10. tot ce este al Meu, este al Tău, și ce este al Tău, este al Meu, și Eu sunt proslăvit în ei. 11. Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume și Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem și noi. 12. Când eram cu ei în lume, îi păzeam Eu în Numele Tău. Eu am păzit pe aceia, pe care Mi i-ai dat; și nici unul*

Care trebuie să fie relația dintre ucenici și lumea din jur?

din ei n-a pierit, afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura. 13.

Dar acum, Eu vin la Tine; și spun aceste lucruri, pe când sunt încă în lume, pentru ca să aibă în ei bucuria Mea

deplină. 14. Le-am dat Cuvântul Tău; și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din

lume, după cum Eu nu sunt din lume. 15. Nu Te rog să-i

iei din lume, ci să-i păzești de cel rău. 16. Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu

sunt din lume. 17. Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.

18. Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume. 19.

Și Eu însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.

Care este motivul pentru care lumea îi va urî pe ucenicii lui Hristos?

Care este agentul prin care sunt sfințiți ucenicii?

Corelează cu 1 Petru 1:2.

Ce îi va ajuta pe ucenicii lui Hristos să rămână sfinți într-o lume întinată?

Ce rol are mijlocirea în rugăciune?

Pentru cine mijlocești înaintea Domnului? Ce ceri în rugăciunea ta de mijlocire, de obicei? Ce înveți din rugăciunea Domnului despre mijlocire? Cum crezi că te poți sfinți tu pentru alții?

La început era Cuvântul Ioan 17:20 *Și mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. 21. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine; ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. 22. Eu le-am*

Citește cu atenție Ioan 17:20-24.

Pentru cine mijlocește Isus în acest paragraf?

Scrive ce cere Isus de la Dumnezeu pentru generațiile viitoare de ucenici ai Săi?

În ce măsură se împlinește în generația noastră ce a cerut Isus atunci?

Ce am putea face pentru ca acea rugăciune a Domnului Isus să se împlinească pe deplin în generația noastră de ucenici?

dat slava, pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și noi suntem una, 23. Eu în ei și Tu în Mine; pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine. 24. Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu să fie împreună cu Mine și aceia, pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă, pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.

Citește cu atenție Ioan 17:25-26.

Cum își încheie Domnul Isus rugăciunea?

La început era Cuvântul

Ce înveți despre încheierea rugăciunii din acest pasaj? Corelează cu Matei 6:13.

Ioan 17:25 *Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis. 26. Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și li-L voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei și Eu să fiu în ei."*

Stabiliți câteva persoane sau nevoi pentru care să mijlociți ca grup în săptămâna aceasta. Triunghiul mijlocirii este alcătuit din tine, Dumnezeu și cel/cei pentru care mijlocești.

Reevaluați-vă lucrarea și dați socoteală înaintea Domnului și înaintea oamenilor despre modul în care o îndepliniți.

Lecția 28

Decizii bune, decizii greșite și indecizii Ioan 18:1-40

Observații și aplicații

Începând cu capitolul 13 al evangheliei sale, Ioan prezintă în cascadă evenimentele ultimelor 24 de ore dinaintea morții Domnului Isus. O expresie-cheie pe care o folosește pentru a delimita secvențele este expresia „după ce”. În Ioan 13:2 Ioan ne spune că Isus și-a manifestat dragostea până la capăt față de ucenicii Săi, slujindu-i cu smerenie în camera de sus, *după ce Satana pusese în inima lui Iuda iscarioteanul, fiul lui Simon, gândul să-L vândă*. Apoi după deconspirarea lui Iuda, în 13:31, Ioan spune că Isus începe să le dea ultimele învățături ucenicilor Săi, *după ce a ieșit Iuda*. Și aceste ultime sfaturi, învățături și încurajări sunt relatate până în capitolul 16 inclusiv. Capitolul 17 prezintă următoarea secvență în cascada evenimentelor: *după ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer...* și urmează rugăciunea Sa de mijlocire.

Capitolul 18 începe cu aceeași expresie: *după ce a vorbit astfel, Isus a plecat cu ucenicii Săi, dincolo de pârâul Chedron unde era o grădină...* Următoarea secvență pe care o prezintă Ioan, în capitolul 18, este aceea a arestării și judecării Domnului Isus, atât de către autoritățile iudaice, cât și de către cele romane. Așadar, tot ce a relatat Ioan din capitolul 13 până în capitolul 18 s-a petrecut doar în câteva ore, în seara zilei de joi, continuând cu noaptea de joi spre vineri.

Cu această imagine de ansamblu în mintea noastră a ultimelor capitole și evenimente studiate, să analizăm mai departe relatarea arestării și a judecării Mântuitorului.

(Pentru o abordare orizontală a evenimentelor din grădina Ghețimani, citiți și relatările celorlalți trei evangheliști: Matei 26:36-75; Marcu 14:32-72; Luca 22:39-71.)

În capitolul 18 ne sunt relatate trei evenimente: arestarea (v.1-11), judecata iudaică (v. 12-27) și judecata romană (v. 28-40). În fiecare din aceste tablouri, Ioan îl așază pe Isus între alte două personaje în prim-plan, ceilalți rămânând în fundal. În tabloul arestării, Isus este flancat de **Iuda și Petru**. În secvența judecății iudaice, Isus este acompaniat de **Caiafa și Chifa**, adică Petru. Iar în scena judecății romane, Isus stă față-n față cu **Pilat și Baraba**.

Citește cu atenție Ioan 18:1-11.

Notează mai jos acțiunile lui Iuda în grădină. (v. 2-3)

Notează mai jos acțiunile lui Isus în grădină. (v. 4-9)

Notează acțiunile lui Petru în grădină. (v. 10-11)

Cine ți se pare cel mai pasiv dintre cei trei?

Cine este cel mai agresiv?

Cine ia o decizie bună și foarte importantă în această scenă? (v.11)

La început era Cuvântul

Ioan 18:1 După ce a rostit aceste vorbe, Isus a plecat cu ucenicii Săi dincolo de pârâul Chedron, unde era o grădină, în care a intrat El și ucenicii Lui. 2. Iuda, vânzătorul, știa și el locul acela, pentru că Isus de multe ori Se adunase acolo cu ucenicii Lui. 3. Iuda, deci, a luat ceata ostașilor și pe aprozii trimiși de preoții cei mai de seamă și de Farisei și a venit acolo cu felinare, cu făclii și cu arme. 4. Isus, care știa tot ce avea să I se întâmple, a mers spre ei și le-a zis: „Pe cine căutați?” 5. Ei I-au răspuns: „Pe Isus din Nazaret!”. Isus le-a zis: „Eu sunt!”. Iuda, vânzătorul, era și el cu ei. 6. Când le-a zis Isus: „Eu sunt”, ei s-au dat înapoi, și au căzut jos la pământ. 7. El i-a întrebat din nou: „Pe cine căutați?” „Pe Isus din Nazaret”, I-au zis ei. 8.

Iuda este confruntat cu puterea divină a lui Isus și cu puterea umană a lui Petru. Ce ar fi putut pricepe Iuda din această scenă cu privire la Isus?

Ce învățați din acțiunile celor trei personaje din această scenă?

Cum pot și astăzi creștinii să scoată și să lovească cu sabia când nu e cazul?

Ce credeți că L-a ajutat pe Isus să ia decizia cea bună sub presiune?

Împărtășiți despre cât de ușor sau cât de greu vă este să luați decizii bune sub presiune.

Citește cu atenție Ioan 18:12-27.
Notează mai jos ce se spune despre Caiafa.

Notează mai jos ce a făcut Chifa, zis Petru, în curtea lui Caiafa.

Notează mai jos ce se spune despre Isus în acest paragraf.

Isus a răspuns: „V-am spus că Eu sunt. Deci, dacă Mă căutați pe Mine, lăsați pe aceștia să se ducă.” 9. A zis lucrul acesta ca să se împlinească vorba, pe care o spusese: „N-am pierdut pe niciunul din aceia, pe care Mi i-ai dat.” 10. Simon Petru, care avea o sabie, a scos-o, a lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. Robul acela se numea Malhu. 11. Isus a zis lui Petru: „Bagă-ți sabia în teacă. Nu voi bea paharul, pe care Mi l-a dat Tatăl să-l beau?”

La început era Cuvântul

Ioan 18:12 *Ceata ostașilor, căpitanul lor și aprozii Iudeilor, au prins deci pe Isus și L-au legat. 13. L-au dus întâi la Ana; căci el era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela. 14. Și Caiafa era cel ce dăduse Iudeilor sfatul acesta: „Este de folos să moară un singur om pentru norod.” 15. Simon Petru mergea după Isus; tot așa a făcut și un alt ucenic. Ucenicul acesta era cunoscut de marele preot, și a intrat cu*

Cum acționează Isus în grădina lui Caiafa față de cum a acționat în grădina Ghețimani?

Isus în curtea marelui preot. 16. Petru însă a rămas afară la ușă. Celălalt ucenic, care era cunoscut marelui preot, a ieșit afară, a vorbit cu portărița și a băgat pe Petru înăuntru. 17. Atunci slujnica, portărița, a zis lui Petru: „Nu cumva și tu ești unul din ucenicii omului acestuia?” „Nu sunt”, a răspuns el. 18. Robii și aprozii care erau acolo făcuseră un foc de cărbuni, căci era frig: și se încălzeau. Petru stătea și el cu ei și se încălzea. 19. Marele preot a întrebat pe Isus despre ucenicii Lui și despre învățătura Lui. 20. Isus i-a răspuns: „Eu am vorbit lumii pe față; totdeauna am învățat pe norod în sinagogă și în Templu, unde se adună toți Iudeii și n-am spus nimic în ascuns. 21. Pentru ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă pe cei ce M-au auzit despre ce le-am vorbit; iată, aceia știu ce am spus.” 22. La auzul acestor cuvinte, unul din aprozii, care stăteau acolo, a dat o palmă lui Isus și a zis: „Așa răspunzi marelui preot?” 23. Isus i-a răspuns: „Dacă am vorbit rău, arată ce am spus rău; dar dacă am vorbit bine, de ce mă bați?” 24. Ana L-a trimis legat la marele preot Caiafa. 25. Simon Petru stătea acolo și se încălzea. Ei i-au zis: „Nu cumva ești și tu unul din ucenicii Lui?” El s-a lepădat și a

Cum reacționează Petru în grădina lui Caiafa, comparativ cu reacția din grădina Ghețimani?

Cine ia o decizie importantă în această scenă? (v. 17, 25)

Ce învățați din acțiunile celor trei personaje din această scenă?

De ce credeți că Petru a avut reacții atât de diferite într-un timp atât de scurt?

Ce credeți că l-a determinat pe Chifa să ia o decizie greșită, de trei ori la rând?

Discutați despre remedierea unor decizii greșite luate sub presiunea evenimetelor din viața dvs., pornind de la exemplul lui Petru, care s-a pocăit după acele decizii greșite.

Citește cu atenție Ioan 18:28-40.

Notează acțiunile lui Pilat.

Notează reacțiile lui Isus.

Notează ce se spune despre Baraba.

Cine este cel mai pasiv în această scenă?

Ce a încercat Pilat să facă?

Cine ezită să ia decizia care trebuie luată?

De ce credeți că a ezitat Pilat să ia o decizie?

Cum vi se pare discuția lui Isus cu Pilat?

A vrut Isus să-l influențeze în luarea deciziei? Dacă da, cum? Dacă nu, de ce?

zis: „Nu sunt.” 26. Unul din robii marelui preot, rudă cu acela căruia îi tăiasse Petru urechea, a zis: „Nu te-am văzut eu cu El în grădină?” 27. Petru iar s-a lepădat. Și îndată a cântat cocoșul.

La început era Cuvântul

Ioan 18:28 *Au adus pe Isus de la Caiafa în odaia de judecată: era dimineața. Ei n-au intrat în odaia de judecată, ca să nu se spurce și să poată mânca Paștele.* 29. *Pilat deci a ieșit afară la ei și le-a zis: „Ce pâră aduceți împotriva omului acestuia?”* 30. *Drept răspuns, ei i-au zis: „Dacă n-ar fi fost un făcător de rele, nu l-am fi dat noi în mâinile tale.”* 31. *Atunci Pilat le-a zis: „Luați-L voi, și judecați-L după legea voastră.”* „Nouă nu ne este îngăduit de Lege să omorâm pe nimeni”, *I-au zis Iudeii.* 32. *Aceasta s-a întâmplat, ca să se împlinescă vorba, prin care arătase Isus cu ce moarte avea să moară.* 33. *Pilat a intrat iarăși în odaia de judecată, a chemat pe Isus și l-a zis: „Ești Tu Împăratul Iudeilor?”* 34. *Isus i-a răspuns: „De la tine însuși zici lucrul acesta, sau ți l-au spus alții despre Mine!”* 35. *Pilat a răspuns: „Eu sunt Iudeu? Neamul Tău și preoții cei mai de seamă Te-au dat în*

Ce vă face să ezitați în luarea unor decizii importante?

mâna mea: ce ai făcut?” 36. „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta”, a răspuns Isus. „Dacă ar fi Împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile Iudeilor; dar acum, Împărăția Mea nu este de aici.” 37. „Atunci un Împărat tot ești!”, I-a zis Pilat. „Da”, a răspuns Isus. „Eu sunt Împărat. Eu

Ce rol credeți că ar trebui să aibă cuvintele lui Isus în luarea deciziilor noastre?

pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu.” 38. Pilat I-a zis: „Ce este adevărul?” După ce a spus aceste vorbe, a ieșit iarăși afară la Iudei și le-a zis: „Eu nu găsesc nicio vină în El. 39. Dar, fiindcă voi aveți obicei să vă slobozesc pe cineva de Paște, vreți să vă slobozesc pe Împăratul Iudeilor?” 40. Atunci toți au strigat din nou: „Nu pe El, ci pe Baraba!” Și Baraba era un tâlhar.

Concluzie

Sub presiune Isus ia decizia cea bună. Petru ia o decizie greșită sub presiune, dar și-o asumă și se pocăiește. Pilat ezită să ia o decizie sub presiune. Confruntat cu trădarea lui Iuda și bravarea lui Petru, Isus alege voia Tatălui. Prins între frica de Caiafa și dragostea pentru Învățătorul Său, Petru alege lepădarea. Strâns din două părți, de vocea poporului și de vocea conștiinței, între Baraba și Isus, Pilat alege propriul interes.

Versetul de memorat

Scrie și memorează Ioan 18:36.

Cuvântul s-a făcut trup

Analizează situații din viața ta în care ai luat decizii bune. Ce te-a ajutat s-o faci?

Analizează și situații din viața ta când ai luat decizii greșite? Care au fost factorii care te-au determinat să greșești? Trage concluziile și ia măsurile care se impun.

Ce te face să fii indecis uneori? Analizează cauzele.

Cât de hotărât ești să-L urmezi pe Isus indiferent de preț? Evaluează-ți bine motivațiile pentru care ești creștin și convingerile creștine. Vor rezista indiferent de circumstanțe?

S-a isprăvit Ioan 19

La început era Cuvântul

Calvarul indeciziei lui Pilat continuă și în acest capitol. Surprins de preferințele poporului pentru Baraba, Pilat poruncește biciuirea lui Isus, sperând că astfel va potoli furia mulțimii. Spera că va scăpa de a lua decizia atât de greu de luat. Înțelesese că din invidie și cu vicleșug Isus a fost predat autorității romane ca să fie omorât. Cuvintele pe care i le spusese Isus probabil că îl măcinau în interior, iar agitația mulțimii crea o zarvă greu de suportat. Ce decizie să ia? Greu de spus.

Citește cu atenție Ioan 19:1-16.

Pilat stă în această scenă față-n față cu Isus, Domnul venit din cer, și cu Cezar, domnul de la Roma.

Citește și analizează ce greșeli face Pilat în judecata lui.

Cine erau cei care puneau presiune asupra lui? De ce?

Cum se comportă Isus față de Pilat în această secvență?

Ioan 19:1 Atunci Pilat a luat pe Isus și a pus să-L bată. 2.

Ostașii au împletit o cunună de spini, I-au pus-o pe cap, și L-au îmbrăcat cu o haină de purpură. 3. Apoi s-au apropiat de El și ziceau:

„Plecăciune, Împăratul Iudeilor!” Și-I dădeau palme. 4. Pilat a ieșit iarăși afară și a zis Iudeilor:

„Iată că vi-L aduc afară, ca să știți că nu găsec nicio vină în El.” 5. Isus a ieșit deci afară, purtând cununa de spini și haina de purpură.

„Iată Omul!”, le-a zis Pilat.

6. Când L-au zărit preoții cei mai de seamă și aprozii, au început să strige:

Răstignește-L! Răstignește-L!” „Luați-L voi și răstigniți-L”, le-a zis Pilat,

„căci eu nu găsec nicio vină în El.” 7. Iudeii i-au răspuns:

„Noi avem o Lege, și după Legea aceasta, El trebuie să moară, pentru că S-a făcut pe Sine Fiul lui Dumnezeu.” 8. Când a auzit Pilat aceste cuvinte, i-a fost și mai mare frică. 9. A intrat iarăși în odaia de judecată și a zis lui Isus:

„De unde ești Tu?” Dar Isus nu i-a dat niciun răspuns. 10. Pilat I-a zis:

„Mie nu-mi vorbești? Nu știi că am putere să Te răstignesc, și am putere să-Ți dau drumul!” 11.

„N-ai avea nici o putere

Care era intenția lui Pilat în urma discuției cu Isus? (v. 12a)

asupra Mea”, i-a răspuns Isus, „dacă nu ți-ar fi fost dată de sus. De aceea, cine

Mă dă în mâinile tale, are un mai mare păcat.” 12. De atunci Pilat căuta să-I dea drumul. Dar Iudeii strigau: „Dacă dai drumul omului acestuia, nu ești prieten cu Cezarul. Oricine se face pe sine împărat, este împotriva Cezarului.” 13.

Ce argument l-a convins să n-o facă, ci să ia decizia opusă?

Când a auzit Pilat aceste vorbe, a scos pe Isus afară; și a șezut pe scaunul de judecător; în locul numit „Pardosit cu pietre”, iar evreiește: „Gabata.” 14.

De ce crezi că argumentul „nu ești prieten cu Cezarul” a biruit „prietenia” față de Isus?

Era ziua Pregătirii Paștelor, cam pe la ceasul al șaselea. Pilat a zis Iudeilor: „Iată Împăratul vostru!” 15. Dar ei au strigat: „Ia-L, ia-L, răstignește-L!” „Să răstignesc pe Împăratul vostru?” le-a zis Pilat.

Cine era Cezarul pentru iudei? Cum îl numesc în v. 15?

Preoții cei mai de seamă au răspuns: „Noi n-avem alt împărat decât pe Cezarul!” 16. Atunci L-a dat în mâinile lor, ca să fie răstignit. Au luat deci pe Isus, și L-au dus să-L răstignească.

Care a fost decizia finală a lui Pilat?

Pus să aleagă între prietenia cu Cezarul și prietenia cu Isus, Pilat alege să rămână prieten cu împăratul Tiberius și să-L răstignească pe Isus.

Ce putem învăța din această decizie a lui Pilat?

Discutați pe baza textului din Iacov 4:4 ce înseamnă pentru noi astăzi prietenia cu lumea care ne face vrăjmași cu Dumnezeu.

Citește cu atenție Ioan 19:25-30.

Care sunt cele două persoane cu care discută Isus în acest ultim episod, înainte de a-Și da duhul?

Scrie ce înveți din acest pasaj despre relația cu rudele apropiate și prietenii înainte de moarte.

Ce te impresionează în acest pasaj? De ce?

Citește cu atenție Ioan 19:31-37.

Moartea Mântuitorului este confirmată de două persoane în acest pasaj: cel ce l-a străpuns și cel ce l-a văzut străpuns.

De ce a trebuit să fie străpuns Isus cu sulița, conform acestui pasaj?

De ce este important că Ioan a văzut această scenă?

Când vor vedea toți pe cine au străpuns? Corelează cu Apocalipsa 1:7.

La început era Cuvântul

Ioan 19:25 *Lângă crucea lui Isus, stătea mama Lui și sora mamei Lui, Maria, nevasta lui Clopa, și Maria Magdalena. 26. Când a văzut Isus pe mama Sa, și lângă ea pe ucenicul, pe care-l iubea, a zis mamei Sale: „Femeie, iată fiul tău!” 27. Apoi, a zis ucenicului: „Iată mama ta!” Și, din ceasul acela ucenicul a luat-o la el acasă. 28. După aceea, Isus, care știa că acum totul s-a sfârșit, ca să îplinească Scriptura, a zis: „Mi-e sete.” 29. Acolo era un vas plin cu oțet. Ostașii au pus într-o ramură de isop un burete plin cu oțet, și l-au dus la gură. 30. Când a luat Isus oțetul, a zis: „S-a isprăvit!” Apoi și-a plecat capul, și Și-a dat duhul.*

La început era Cuvântul

Ioan 19:31 *De frică să nu rămână trupurile pe cruce în timpul Sabatului, căci era ziua Pregătirii, și ziua aceea de Sabat era o zi mare Iudeii au rugat pe Pilat să zdrobească fluierile picioarelor celor răstigniți, și să fie luați de pe cruce. 32. Ostașii au venit deci, și au zdrobit fluierile picioarelor celui dintâi, apoi pe ale celuiilalt, care fusese răstignit împreună cu El. 33. Când au venit la Isus, și au văzut că murise, nu l-au zdrobit fluierile*

Citește cu atenție Ioan 19:38-42.

Cine sunt cei doi bărbați care se ocupă de Isus după ce a murit?

Ce lucru important fac ei pentru Isus?

Studiază ce a făcut fiecare și scrie ce înveți de la fiecare dintre ei.

Concluzie

Fiecare moment din ultimele ore de viață ale Mântuitorului a avut cel puțin doi martori. Pentru că orice mărturie trebuie să fie sprijinită de doi sau trei martori. Arestarea, judecarea iudaică și cea romană, executarea, verificarea morții și îngroparea au fost momente în care cei prezenți au fost provocați să ia decizii, să se implice într-un fel sau altul. Unii s-au implicat activ în condamnarea și uciderea lui Isus, alții s-au implicat în ușurarea suferințelor Lui.

Versetul de memorat

Scrie și memorează Ioan 19:35.

picioarelor; 34. ci unul din ostași l-a străpuns coasta cu o suliță; și îndată a ieșit din ea sânge și apă. 35. Faptul acesta este adevărat de cel ce l-a văzut: mărturia lui este adevărată, și el știe că spune adevărul, pentru ca și voi să credeți. 36. Aceste lucruri s-au întâmplat, ca să se împlinească Scriptura: „Nici unul din oasele Lui nu va fi sfărâmat.” 37. Și în altă parte, Scriptura mai zice: „Vor vedea pe cine au străpuns.”

La început era Cuvântul Ioan 19:38 După aceea, Iosif din Arimatea, care era ucenic al lui Isus, dar pe ascuns, de frica Iudeilor, a rugat pe Pilat să-i dea voie să ia trupul lui Isus de pe cruce. Pilat i-a dat voie. El a venit deci, și a luat trupul lui Isus. 39. Nicodim, care la început se dusese la Isus, noaptea, a venit și el, și a adus o amestecătură de aproape o sută de litri de smirnă și de aloe. 40. Au luat deci trupul lui Isus și l-au înfășurat în fâșii de pânză de in, cu miresme, după cum au obicei Iudeii să îngroape. 41. În locul unde fusese răstignit Isus, era o grădină; și în grădină era un mormânt nou, în care nu mai fusese pus nimeni. 42. Din pricină că era ziua Pregătirii Iudeilor, pentru că mormântul era aproape, au pus acolo pe Isus.

